

חלק שביעי

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ח **כונת ק"ש דרה"ש**

(* חקדמה זאת היא מסידור כ"י הרב שטן ששון זלח"ה.

שמע יכוין לבדר צירורי רפ"ח פס כלים דרפ"ח דז"מ דז"ק די"ס די"ב
פ"ר דאח' מהיכל אהבה חסד דנוק' דז"א דבריאה:

בערבית דחב"ד דבינה דגבו' דו"ק דנוק' דבינה דזו"ן.

שחרית דחב"ד דבינה דגבו' דו"ק דז"א דבינה דזו"ן.

חזרה דחב"ד דחכמה דגבו' דדעת דז"א דבי' דזו"ן.

מוסם דחב"ד דגבו' דו"ק דבינה עילאה.

חזרה דחב"ד דבינה דבינה.

מנחה דחב"ד דבינה דגבו' דנוק'.

חזרה דחב"ד דבינה של נוק'.

ומבחי' חילו' ופני' דפנימיו' ופנימיו' דחילו'. מהיכל אהבה חסד דברי' ולחזרה
עם נוק' העומדת בהיכל אהבה דברי'.

ליל ב' חב"ד דעטרה דגבו' דדעת דנוק'.

ישראל יכוין להמשי' נה"י (ליל ב' דעטרה) דגבו' דו"ק דנוק' דז"א דפ"ר
ו"ק דיססו"ת לנה"י [ליל ב' דעטרה] דגבו' דו"ק דנוק' דז"א דבי'

דזו"ן עם המו' דיניק' המלוכשים בהם שהם הכחוצים בישראל דערבית.

ביום יכוין להמשיך כחב"ד וחג"ת דבינה דגבו' דו"ק דז"א דבי' דזו"ן דיססו"ת

עם המקי' ומוחין דיניקה לכחב"ד וחג"ת דבי' דגבו' דו"ק דז"א דבי'

דזו"ן. וכעד"ז דכל הבחינות.

אחד יכוין להמשי' ו"ק דמוחין דג"ד דאח' דג"פ חב"ד דבי' דגבו' דו"ק

דנוק' דז"א דיססו"ת. לחב"ד וחג"ת דבינה דגבו' דו"ק דנוק' דז"א

דבינה דזו"ן.

ליל

(* א"ה יטן כי הפרטיות שסדר הרב הוא ארוך מאד להמכוין ולכן
סדרנו אנונו בדרך כללות וקלרה כאשר חזנה עיני הקורה בהק"ש עלמה על פי
סדר העלויות דר"ה שמסודר במלת באהבה והבוחר יבחר

עריבית ליל א. הנוק' שהיא יעקב ורחל היא בתיכל ק"ק דבריאה. ועתה בתפלת ערבית עולה היא והוא ונגדלים עד גבורה דויק דנוק' דפרצוף בינה דזוין, והוא בחינת כלים חיצוניים דבחינת אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דבינה דזוין, ונמשך להם חסותין מגבורה דויק דנוק' דז"א דבינה דישראל, וכן המשכת חסותין דק"ש ועמידה והמשכת הטיפה דחיצוניות א"א הכל הוא מזו הגבורה דויק דנוק' דז"א חנו' ;

שחרית יום א' בלחש. עולים זוין ונגדלים עד גבורה דויק דז"א דבינה דזוין, והוא בחינת כלים פנימיים דבחינת אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דבינה דזוין, ונמשך להם חסותין מגבורה דויק דז"א דבינה דישראל, וכן המשכת חסותין דק"ש ועמידה ובתקיעות דמיושב והמשכת הטיפה דחיצוניות עתיק השייך לעמידה הכל הוא מזו הגבורה דויק דז"א חנו' :

שחרית יום א' בחזרה. עולים זוין ונגדלים עד גבורה דדעת דז"א דבינה דזוין, והוא גם כן בחינת כלים פנימיים דאח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דבינה דזוין השייך לחזרה, ומקבלים חסותין מגבורה דדעת דז"א דבינה דישראל, וכן המשכת חסותין בק"ש ובחזרה ובתקיעות דמיושב והמשכת הטיפה דחיצונית עתיק השייך לחזרה הכל הוא מזו הגבורה דדעת חנו' :

מוסף יום א' בלחש. עולים זוין ונגדלים עד גבורה דויק דחכמה דזוין ומקבלים חסותין מגבורה דויק דאימא עילאה, וכל המשכת חסותין בתפלה ובתקיעות דחזרה דמוסף הכל הוא מגבורה דויק דאימא עילאה אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דויק דחכמה דזוין.

אלא שבלחש ותורה דמוסף הבונה בכל ג' בחינות הכלים דאימא
עילאה, פנימיים אמצעיים היצוניים יחד, ע"ד המשכת פרצוף

חכמה דז"א בשחרית ומוסף דיום שב"ק כידוע:

מוסף יום א' בחזרה. עולים זו"ן ונגדלים עד בינה דחכמה דזו"ן
ומקבלים המוחין מבינה דאימא עילאה.

וכל המשכת המוחין בתפלה ובתקיעות דחזרה דמוסף, הכל הוא
מבחינת בינה דאימא עילאה אח' דאח' דאח' דפנים דפנימיות דג"ר
דחכמה דזו"ן, והכונה בשלשת הכלים פנימיים אמצעיים וחיצוניים
יחד כנז"ל:

מנחה יום א בלחש. עולים זו"ן ונגדלים עד גבורה דוי"ק דנוק'
דז"א דבינה דזו"ן, והוא כעין תפלת ערבית

ליל א' אלא שהוא בבחינת כלים אמצעיים דאח' דאח' דאח' דפנים
דפנימיית דבינה דזו"ן ונמשך להם המוחין מבחינת גבורה דוי"ק דנוק'
דז"א דבינה דישסו"ת בבחינת כלים אמצעיים כנו' וכל פרטי הבונה
הוא מבחי' גבורה דוי"ק דנוק' דז"א הנז':

מנחה יום א' בחזרה. עולים זו"ן ונגדלים עד בינה דנוק' דז"א
דבינה דזו"ן והוא גם בן בבחינת כלים

אמצעיים דאח' דאח' דאח' דפנים דפנימיות דבינה דזו"ן השייך לחזרה
ומקבלים המוחין מבינה דוק' דז"א דבינה דישסו"ת, וכל פרטי הבונה
והמשכת המוחין הוא מבחינת בינה דנוק' דז"א הנז':

ערבית ליל ב'. יש בה שני סוגי עליות א' בחינת החיצוניות

שהוא היסודי כליל ב' עולים זו"ן ונגדלים עד

גבורה דוי"ק דנוק' דפרצוף בינה דזו"ן כעין ערבית דליל א' ממש.

אלא שהוא בבחינת כלים היצוניים דאח' דפנים דחיצוניות דבינה
דזו"ן, ונמשך להם המוחין מגבורה דוי"ק דנוק' דז"א דבינה דישסו"ת.

וכן המשכת המוחין דק"ש ועמידה והמשכת הטיפה דחיצוניות א"א
השייך לבחי' מוחין דחיצוניות הכל הוא מגבורה דוי"ק דנוק' דז"א

הנז' כסדר ערבית ליל א'. **(ב)** בחינת תשלום הפנימיות, עולים זו"ן

ונגדלים עד עטרא דנבור דדעת דנוק' דז"א דבינה דזו"ן, והוא ג"כ
בבחינת כלים היצוניים אלא שהוא פנים דאח' דפנים דפנימיית

דבינה דזו"ן, ונמשך להם המוחין מעטרא דגבורה דדעת דנוק' דז"א
דבינה

דבינה ד'שסו'ת, וכן המשכת המוחין דקיש ועמידה והמשכת הטיפח דהיצוניות איא השייך לבחינת תשלום מוחין דפנימיות הכל הוא מעטרא דנבורה דדעת דנוק' דזיא הנז' וכמיש חילוק זה מהר'א עזריאל זיל בספר, זמרת הארץ' [דייג ע'א] והסכים לדבריו בסה'ב .עלי נחר' [דייח ע'א אות ה'] ע'ש.

ומה שיש כאן לדקדק, סמיש בשער הכונות דרוש ה' דר'ה [דצ'ג ע'ב] דבחזרת מוסף שעולים זוי'ן בבינה דאימא מפני שדעתה קלה ואין לה דעת, אם כן האידך כאן בליל ב' עולים בעטרא דנבורה דדעת דנוק' דפנימיות ולא כ'ש הוא? עיין בשהכ'ז לשם דנראה שהרכ עצמו ביאר זה שהרי כ' וזיל והם שם עדיין בכח בראשה ובתפלה ערבית דליל ב' עולים ב' כדעת שלה בנבורה הכ' דעטרא דנבורה שבה והיא אותה שאח'כעתידה להתפשט בספירת הנבורה שבה עכדיק, מכואר מזה שמיש בליל ב' עיטרא דנבורה דדעת אינו דעת סמיש שכראש כי אין בה, אלא קאי על ענף ב' מענפי הנבורות שעתיד להתפשט בנבורה שבה, ומכונים כו בעודו למעלה טרם ירידתו, מה שאין בן בליל א' לא היה עדיין התפשטות דעת זה, וכזה יהיה גם כן התירוץ למנחת יום ב' בלחש שנכתוב להלן שעולים זוי'ן לעטרא דנבורה דדעת דנוק' דזיא וק'ל.

שחרית יום ב' בלחש. עולים זוי'ן ונגדלים עד נבורה דויק דזיא דבינה דזוי'ן, והוא בחינת כלים פנימיים דאח' ופנים דהיצוניות וגם פנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דזוי'ן, וגמשך להם המוחין מנבורה דויק דזיא דבינה דישסו'ת וכן המשכת מוחין דקיש ועמידה ובתקיעות דמיושב והמשפת הטיפח דהיצוניות עתיק השייך לעמידה הכל הוא סזו הנבורה דויק דזיא הנז': **שחרית יום ב' בחזרה**. עולים זוי'ן ונגדלים עד נבורה דדעת דזיא דבינה דזוי'ן, והוא גם כן בחינת כלים פנימיים דבחינת אח' ופנים דהיצוניות, ופנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דזוי'ן, ומקבלים המוחין מנבורה דדעת דזיא דבינה דישסו'ת, וכן המשכת המוחין בקיש ובחזרה ובתקיעות דמיושב והמשכת הטיפח דהיצוניות עתיק השייך לחזרה הכל הוא סזו הנבורה דדעת דזיא הנז'.

מוסף יום ב' בלחש. עולים ז' ונגדלים עד גבורה ד' ויק דחכמה דז' וז' ומקבלים המוחין מגבורה ד' ויק דאימא עילאה וכל המשכת המוחין בתפלה ובתקיעות דעמידה דמוסף הכל הוא מבחינת גבורה ד' ויק דאימא עילאה אח' ופנים דחיצוניות ופנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות ד' ויק דחכמה דז' וז' והכונה בשלשת הכלים פנימיים אמצעיים וחיצוניים יחד כנז' במוסף יום א' .

מוסף יום ב' בחזרה. עולים ז' ונגדלים עד בינה דחכמה דז' וז' ומקבלים המוחין מבינה דאימא עילאה, וכל המשכת המוחין בתפלה ובתקיעות דחזרה דמוסף הכל הוא מבחינת בינה דאימא עילאה, אח' ופנים דחיצוניות ופנים דאחור ופנים דפנים דפנימיות דנז' דחכמה דז' והכונה בשלשת הכלים פנימיים אמצעיים וחיצוניים יחד כנז' בלחש דמוסף.

מנחת יום ב' בלחש. כדרך ערכית ליל ב' כי בבחינת החיצוניות עולים ז' ונגדלים עד גבורה ד' ויק דנוק' דפרצוף בינה דז' והוא בחי' כלים אמצעיים דאח' ופנים דחיצוניות דבינה דז' וז' ונמשך להם המוחין מגבורה ד' ויק דנוק' דז' דבינה דישסות וכן המשכת המוחין וכל פרטי הכונה דחיצוניות הוא מבחינת גבורה ד' ויק דנוק' דז' הנז' ובבחינת הפנימיות עולים ז' ונגדלים עד עטרא דגבורה דדעת דנוק' דבינה דז' וז' והוא גי' בחי' כלים אמצעיים אלא שהוא בחי' פנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דז' וז' ונמשך להם המוחין מעטרא דגבורה דדעת דנוק' דז' דבינה דישסות וכל פרטי הכונה והמשכת המוחין דפנימיות הוא מבחינת עטרא דגבורה דדעת דנוק' דז' הנז' וכפי' ש' חילוק זה מחר'א עזריאל זיל בספר זמרת הארץ. [ד"ב ע"ב] והסכים לדבריו בסח"ב 'עלי נח. [ד"ח ע"א אות ה'] ע"ש וכפי' ש' לעיל בכונת ערכית ליל ב' ע"ש.

מנחת יום ב' בחזרה. עולים ז' ונגדלים עד בינה דנוק' דז' דבינה דז' וז' והוא גם כן בבחינת כלים אמצעיים דאח' ופנים דחיצוניות, ופנים דאח' ופנים דפנים דפנימיות דבינה דז' וז' חשיך לחזרה ונמשך לחם המוחין מבינה דנוק' דז' דבינה דישסות וכל פרטי הכונה והמשכות הכל הוא מבחינת בינה דנוק' דז' הנז'. (ע"כ סדר פרטי העליות דר"ח)

המוחין כיון שזה היום תחלת מעשיך וכן העלה בספר יפתח עיניב.
[ד"י ע"ב] ע"ש וכן נוהגין בק"ק חסידים בית אל. ובישיבתנו תכביץ
עד היום.

בשחל ר"ה בשבת המנהג לכוין במנחה של ערב ר"ה יום השישי
עליית העולמות בחיצוניות קודם העמידה והפנימיות
בכריעות וזקיפות ועלייתם בהזכרת ה' בברכת המברך בסדר מנחה
של בל עשיק אין נגרע דבר ואחר עלינו לשבת אומרים התחינה
סודים אנחנו וכו' ככתוב בסידורים, מנהגי בית אל שבספר דביש
אות ס"ז.

המנהג לומר קבלת שבת בכוונת כנהוג אין נגרע דבר, וי"א שרבנן
קדמאי היו מכונים בבואי בלה המשכת פרקין תתאין דל'
ולא היו משנים כלל, מנהגי בית אל שם אות ס"ז. ועיין בזה יפתח
עינים [דצ"ב ע"ב] ע"ש מיהו סברת י"א הנז' אין לת הסבר כי אין
מקום להמשכת פרקין תתאין דל' בר"ח כיון שבש"ק כונתם קשורה
עם ערבית כגודע, ומה שיש לומר בדעת י"א שמכונים זה, בבחינת
סדר ששת י"ב כי בסדר הימים העניין הזה, ורק בבניסת ר"ה אנו
מכונים בסדר הזמנים, והימים בכללם נתקנים מסילא, מיהו לענ"ד
שלא לכוין בזה ושות"ע והיע"א.

היכלות דלילי ר"ה הם היכלות ישמרת דבריאה ע"ד ליל שבת.

ערבית ליל א' דר"ה

בברכת אשר בדברו והלאה יכוין לברר ולהעלות ד' מיני בירורים
דאח' דאח' ודאח' דפנים ודפנים דאח' ודפנים דפנים, והם
השויכים לערבית ליל א' וב' אח' דאח' ואח' דפנים לערבית ליל א'
ופנים דאח' ופנים דפנים לערבית ליל ב' וכולם נכרדים עתה
ובאהבת עולם עולים כולם בהיכל אהבה דיישמרת דבריאה.

שמע בשם דשמע יכוין בירורי רפ"ת ובין דאח' דאח' דפנימיות
ויכוין לזווג ישמרת זווג חיצון ויכוין להמשיך לנוק' מוחין
דיניקה מבחינת נה"י דנה"י דנבורה דו"ק דנוק' דז"א דישי"ם והוא
נה"י דמוחין דיניקה הנמשכים לז"א בתיבת ישראל כגודע.

ישראל יכוין להמשיך לזא מוחין דיניקה מבחינת כחב"ד חגית
 דנהיי דנכורה דו"ק דנוק' דזא דישים, לכחב"ד חגית
 דנהיי דו"ק דנוק' דבינה דזא, והוא בדרך מוחין דיניקה בחול אלא
 שהוא פרט השייך לתפלה ההוא.

אחד פרטי הכונה בדרך החול ויכוין להשלים מוחין דיניקה והוא לים
 דנכורה דו"ק דנוק' דזא דבינה דישים לכחב"ד חגית דו"ק
 דנכורה דנוק' דזא דבינה דזוין ואח"כ יכוין להמשיך ו"ק דגדלות
 דאימא מבחינת אח' דאח' דפנימיות דנכורה דו"ק דנוק' דזא דתכונה
 לחב"ד חגית דחב"ד דנכורה דו"ק דנוק' דזא דבינה דזא :

אמת ואמונה, יכוין להעלות ג' מיני בירורים, פנים דאח' ואח'
 ופנים דפנים דפנימיות להיכל הרצון ת"ת

דישסו"ת דבריאה :

השכיבנו, יכוין להעלות ג' מיני בירורים, פנים דאח' ואח' ופנים
 דפנים דפנימיות להיכל ק"ק כחב"ד דישסו"ת דבריאה :

עמידה, יכוין להמשיך נ"ר דאימא וכל צלם דאבא דאח' דאח'
 דפנימיות לזא בדרך החול ומתיבת אל עליון ואילך יכוין
 לבנות הנוק' דאח' דאח' דפנימיות ע"י איב דאטביח בדרך החול עד
 באהבה :

באהבה יכוין להעלות בירורי אח' דפנים דפנימיות מתיכל ק"ק
 דישסו"ת דבריאה ולהעלותם עם נרנתי שלו עד הזוין
 דאצי' השייך לערבית ועומדים ע"ג רישא דזא, ויכוין לסלק המוחין
 דאח' דאח' דפנימיות מתוך הז' ואז המוחין דחכמות וחסדים
 דקודם חילוף השני שהם מ"ה דמ"ה שבצד ימין דאבא ובין
 דמ"ה שבצד ימין דאימא מסתלקים מתוך נרתקן ועומדים
 הם ונרתקן ע"ג רישא דזא, וכינות ונכורות דאז' דקודם חילוף השני
 שהם מ"ה דבין שבצד שמאל דאבא, ובין דבין שבצד שמאל דאימא,
 מתלכשים בתוך צלם דנהיי דאימא ומתפשטים בתוך לאח ורחל בסדר
 זה, כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דמ"ה ובין דבין עם תריבועים השייכים
 להם נמשכין לכתר וחתין בניה דתים דלאה, ושני שלישי ת"ת ונהיים
 דמ"ה ובין דבין עם הריבועים שבהן לכתר וחתין בניה דתים דרחל :

זכרנו, יכוין להשאיר הארת כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דמ"ה ובין דבין

בלאה, ועייז ננסרת לאה כולה דאחי דאחי דפנימיות, וכי"א תיבות דזכרנו יכוין להמשיך עצמות כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת לכחב"ד חנ"ת נהיים דכתר דרחל דאחי דאחי דפנימיות ועייז ננסר כתר דרחל הנז' ובכל תיבה ימשיך לכתר דרחל חלק מנופא דזא משני שלישי תחתונים דת"ת שהם שני נתחים אחרונים דריבוע הת"ת, בכל תיבה פרט השייך לה:

מלך עוזר, יכוין להוציא צלם דאימא דאחי דאחי דפנימיות מתוך רחל, וגם להוציא כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת שהם ששה נבורות ושליש מתוך כתר דרחל, להעלותם ע"ג רישא דזא הנז' במקום שעומד צלם דאבא, ויכוין להעלות השני צלמים דאריא דאחי דאחי דפנימיות עם הז' נבורות עם רפ"ח דאחי דפנים דפנימיות וכו' עד ע"ב ס"ג דאיך ולזווגם וכו' ואז יכוין להוריד ולהמשיך ד' צלמים שנים דאחי דאחי דפנימיות שעלו למ"ן וכ' צלמים דאריא דאחי דפנים דפנימיות שנתקנו מחדש עתה, שהם סוד ב' מנצפ"ך חמורה בחינה הנתקנת בשחרית ע"י השופר ולהמשיך כל הדי צלמים בתוך עשר ספירות דז"א, ועתה יכוין להחזיר ששה נבורות ושליש דאחי דאחי דפנימיות שעלו למ"ן לתוך כתר דרחל הנז' למקומם, ולהמשיך מחדש ז' נבורות דכחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת דאחי דפנים דפנימיות לתוך י"ם דכתר דרחל דאותה בחינה ולהמשיך נ"כ לכתר דרחל מנופא דז"א משני שלישי ת"ת ולנסור הכתר דרחל דאחי דפנים דפנימיות. מכאן ואילך פשוט בסידור.

אחר עמידת ערבית, אם חל ר"ה בשבת אומרים ויכולו וברכת מעין ז' אפילו שאין לח מקום מ"ם אנו נוהגין לומר אותה בלי כונה. מכ"י הרב היר"א ז"ל והביאו פתח עינים. ע"ש [דצ"ב ע"ב]

שחרית דיום א' דר"ה

נמילת ידים ואשר יצר וברכת השחר וברכת הטלית, וק"ש דקרבנות כבר כתבנו לעיל שנתפשט המנהג לאומרים פשט בלי כונה, אף שיש שכתבו לכוין בק"ש דקרבנות, מ"ם הנכון שלא לכוין ושות"ע וכן נוהגים.

היכלות דיום ר"ה כלולים משני סוגים דיספורת דבריאה השייכים לברורי

לברורי בינה דז'א חנתקנים בלחש וחזרה דשחרית עיד ערבית, ודאז'א דבריאח חשייכים לברורי פרצוף חכמה דז'א חנתקנים בלחש וחזרה דמוסף.

בקרבנות וזמירות ויוצר יכוין לברר ולהעלות בהיכלות העשיה ותיצירה והבריאח די מיני ברורים, אח' דאח' ואח' דפנים דפנימיות דפרצופי חרב הכוללים דזוין השייך לשחרית ומוסף דיום זה, וגם לברר ולהעלות פנים דאחור ופנים דפנים דפנימיות דפרצופי חויב הכוללים דזוין השייכים לשחרית ומוסף דיום מחר כולם נבררים ועולים חיום יחד ובאהבת עולם יכוין להעלות כל ד' מיני ברורים הנז' להיכל אחבה דאז'א וישסוית דבריאח.

ובעליית ברורים הנז' יכוין בשלשה ברורים פנימיות דחיצוניות וחויפ דפנימיות דבינה השייכים לשחרית ומנחה וגם יכוין כשני ברורים חויפ דפנימיות דחכמה חשייכים למוסף דר'יה.

וצריך לידע שבתפלת שחרית אנו מכונים בשלשה בחינות פנימיות דחיצוניות, וחיצוניות ופנימיות דפנימיות, והוא מפורש בסידור הרש"ש ובשהיכו, ובמוסף רק חיצוניות ופנימיות דפנימיות אכל כונת פנימיות דחיצוניות של התפילין אין לכוין בהם וכמיש בסידור הרש"ש קודם מוסף ע"ש. וכערבית ובמנחה נוחגין לכוין רק פנימיות דפנימיות ובמיש בפתח עינים. [דציג ע"א] שכן נוחגין בקיק בית אל יכביץ, ומיש שנם במוסף מכונים פנימיות דפנימיות דוקא אינו נכון ביון דמפורש בדברי הרש"ש חוץ מכונת התפילין דוקא די לנו שכמנחה נוחגים כן **אף שהוא בלא מעמא** ורק מפני שלא נחבאר דב"ז בסידור הרש"ש רק מבואר בנה"ש וכיון שנתפשט המנהג כן שותיע אבל במוסף נתפשט המנהג בישיבתינו הקדושה לכוין כמיש בסידור הרש"ש חויפ דפנימיות, ומזה יקח המכוין לסדר לחמשוך המוחין דגדלות בק"ש ולא יעשה חרתי דסחרן ויע"א. **שמע** כשם דשמע יכוין לברר רפ"ח ובין דאח' דאח' דפנימיות וזווג ישסוית וזוג חיצון ויכוין להמשיך לנוק' מוחין דנהיי דיניקה, מנהיי דכחביד חנית דויק דישי"ס ומנהיי דויק דאז'א לנהיי דויק דחויב הכוללים דנוק' וחם נהיי דיניקה הנמשכים לז'א בתיבת ישראל, ונבי מוחין דיניקה דבינה דנוק' יכוין ג' אלהים כימי החול,